

शिवापराधक्षमापणस्तोत्रम्

சிவாபராத ஸ்ஷமாபணஸ்தோத்ரம்

(1)

आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुक्षौ स्थितं मां
विण्मूत्रामेध्यमध्ये क्वथयति नितरां जाठरो जातवेदाः ।
यद्यद्वै तत्र दुःखं व्यथयति नितरां शक्यते केन वक्तुं
क्षन्तव्यो मेऽपराधःशिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

ஆதௌகர்மப்ரஸங்காத் கலயதிகலுஷம்
மாத்ருகுக்ஷௌஸ்திதம்மாம்
விண் மூத்ராமேத்யமத்யே க்வதயதி
நிதராம்ஜாடரோ ஜாதவேதாஃ!
யத்தவை தத்ரது: கம் வ்யதயதி
நிதராம்சக்யதேகேந வக்தும்
க்ஷந்தவ்யோ மேஃபராத: சிவ சிவ சிவ
போ: ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

முன் ஜன்மகர்மத் தொடரால் பாபம் கொள்ளும் தாய்
வயிற்றில் இருந்தேன். பல அசுகிகளும் நிரம்பிய அங்கு என்னை
வயிற்றுத்தீ வெகுவாக கொதிக்கச் செய்தது. அங்கு பட்ட
துன்பத்தை யார் சொல்ல முடியும்? ஹே சிவ! மஹாதேவ!
உமக்குச் செய்த அபராதத்தைப் பொருத்தருளும்.

(2)

बाल्ये दुःखातिरेकान्मललुलितवपुः स्तन्यपाने पिपासु -
नो शक्तश्चेन्द्रियेभ्यो भव मलजनिता जन्तवो मां तुदन्ति ।
नानारोगातिदुःखाद्दुदितपरवशः शङ्करं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

பால்யே து:காதிரேகாத் மலலுலிதவபு:
 ஸ்தன்யபானே பிபாஸு:
 நோசக்தஸ்சேந்தரியேப்யோ பவமலஜநிதா
 ஜந்தவோமாம் துதந்தி!
 நாநாரோகாதிது: காத் ருதிதபரவச:
 சங்கரம் நஸ்மராமி
 ஸ்ஷந்தவ்யோ மே:பராத: சிவ சிவ சிவ
 போ: ஸ்ரீமஹா தேவ சம்போ!!

குழந்தையாய் இருந்த பொழுது பலதொல்லை
 களுக்குள்ளாகியும் ஸ்தன்ய பானத்தில் ஈடுபட்டுமிருந்தேன்.
 புறக்கரணங்களும் இயங்கவில்லை. அசுத்தத்தில் தோன்றிய சிறு
 கொசு, ஈ, முதலியவற்றாலும் தொல்லை இருந்தது. நோய்
 வாய்ப்பட்டும் அழுது கொண்டே இருப்பேன். அப்பொழுது
 சங்கரனை நினைக்கவே இல்லை. இது தவறு தான். என்னைப்
 பொருத்தருள் சிவனே!

(3)

प्रौढोऽहं यौवनस्थो विषयविषधरैः पञ्चभिःमर्मसन्धौ
 दष्टो नष्टो विवेकः सुतधनयुवतिस्वादसौख्ये निषण्णः ।
 शैवे चिन्ताविहीनं मम हृदयमहो मानगर्वाधिरूढं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

ப்ரௌடோஹம் யௌவனஸ்தோ விஷய விஷதரை:
 பஞ்சபி: மர்மஸந்தௌ
 தஷ்டோ நஷ்டோ விவேக: ஸுததனயுவதிஸ்வாத
 ஸௌக்யே நிஷண்ண:!
 சைவே சிந்தாவிஹீனம் மம ஹ்ருதயமஹோ
 மானகர்வா திருடம்
 ஸ்ஷந்தவ்யோ மே:பராத: சிவ சிவ...

பெரியவனாகி வரூலிபனாயும் ஆனேன். ஆனால், உலக சுகங்களாகிய நச்சுப்பாம்புகள் கடிக்க, விவேகமிழந்து, பிள்ளை, பணம் இளநங்கை என்று சுகம் அனுபவிப்பதிலேயே இருந்து விட்டேன். அது மட்டுமா? தற்பெருமை, கர்வம் மிகுந்து ஸ்ரீ சிவனை நினைக்கத் தவறினேனே அது தவறு தானே. ஹே சிவனே! என்னை மன்னித்தருள்வாயாக!

(4)

वार्धक्ये चेन्द्रियाणां विकलगतिमतिश्चाधिदैवादितापैः
 प्राप्ते रोगैर्वियोगैः व्यसिनकृशतनोज्ञमिहीनं च दीनम् ।
 मिथ्यामोहाभिलाषैर्भ्रमति मम मनो धूर्जटेर्ध्यानशून्यं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

வார்த்தக்யே சேந்த்ரியாணாம் விகலகதிமதி
 ஸ்சாதிதைவாதி தாபை:
 ப்ராப்தை ரோகைர்வியோகை: வ்யஸன க்ருசதநோ:
 ஜ்ஞுப்தி ஹீநம்சதீனம்!
 மித்யா மோஹாபிலாஷை: ப்ரமதி மம மனோ
 தூர்ஜடேர்த்யான சூன்யம்
 க்ஷந்தவ்யோ மோபராத: சிவ சிவ சிவ போ:

வயோதிகப்பருவத்தில் புறக்கரணங்கள் செயலிழந்து, மதியிழந்து, ஆதிதைவிகம் போன்ற பல நோய் நொடிகளும் பிரிவுகளும் நிகழ் அறிவுகெட்டு, மனம் வாடி வீண் மோஹம், ஆசை இவற்றாலும் பரமேச்வரன் பால் சற்றும் தியானமில்லாமல் கொந்தளித்தேனே அதுவும் தவறுதானே! ஹே சிவ என் குற்றத்தை மன்னித்தருள்க!

(5)

स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिविधौ नाहतं गाङ्गतोयं
 पूजार्थं वा कदाचिद्बहुतरगहनेऽखण्डबिल्वीदलं वा ।
 नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गन्धपुष्पैस्त्वदर्थं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

13

ஸ்நாத்வா ப்ரத்யூஷகாலே ஸ்நபன விதிவிதௌ
 நாஹ்ருதம் காங்கதோயம்
 பூஜார்த்தம் வா கதாசித் பஹுதரக ஹநே அகண்ட
 பில்வீதலம் வா!
 நாநீதா பத்மமாலா ஸரஸிவிகஸிதா கந்த
 புஷ்பைஸ்த்வதார்த்தம்
 க்ஷந்தவ்யோ மேஃபராத: சிவ சிவ சிவ போ:
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

ஒரு நாளாவது அதிகாலையில் குளித்து விட்டு, சிவா
 பிஷேகம் செய்விக்க கங்கை ஜலம் கொணர்ந்தேனா? அல்லது
 பூஜிப்பதற்கு அடர்ந்த புதரில் சென்று முறிவுபடாதபில்
 வதளங்களை கொணர்ந்தேனா? இல்லை... கந்தம், புஷ்பம்
 இவற்றோடு தாமரை மாலையாவது கொணர்ந்தேனா?
 இல்லவே இல்லையே! இந்த தவறை ஹேசிவ! மன்னித்
 தருள்வாயாக!

(6)

दुग्धैर्ध्वाज्ययुक्तैःदधिगुडसहितैः स्नापितं नैव लिङ्गं
 नो लिप्तं चन्दनाद्यैः कनकविरचितैः पूजितं न प्रसूनैः ।
 धूपैः कर्पूरदीपैःविविधरसयुतैःनैव भक्ष्योपहारैः
 क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

துக்தைர்மத்வாஜ்யயுக்தை: ததிகுடஸஹிதை: ஸ்நாபிதம்
 நைவலிங்கம்
 நோலிப்தம் சந்தனாத்யை: கனக விரசிதை: பூஜிதம்
 நப்ரஸூனை:!
 தூபை: கர்பூரதீபை: விவித ரஸ்யுதை: நைவ
 பக்ஷ்யோபஹாரை:
 க்ஷந்தவ்யோ மேஃபராத: சிவ சிவ சிவ போ:
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

தேன், நெய், தயிர், வெல்லம் இவற்றுடன் பால் அபிஷேகம் லிங்கத்திற்கு செய்யவில்லை. சந்தனம் சாத்த வில்லை. தங்க புஷ்பங்களால் பூஜை செய்யவில்லை; தூப தீபமும் காட்டவில்லை. பல்சுவை பசுயங்கள் நிவேதனம் செய்யவில்லை. இவ்வாறு இழைத்த தவறை ஹே சிவனே! பொருத்தருள்க!

(7)

नो शक्यं स्मार्तकर्म प्रतिपदगहने प्रत्यवायाकुलाद्ये
 श्रौते वार्ता कथं मे द्विजकुलविहिते ब्रह्ममार्गानुसारे ।
 तत्त्वेऽज्ञातेऽविचारे श्रवणमननयोः किं निधिध्यासितव्यं
 क्षन्तव्यो मेऽपराधःशिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

நோசக்யம் ஸ்மார்தகர்ம ப்ரதிபதகஹநே
 ப்ரத்யவாயாகுலாட்யே
 ச்ரௌதே வார்தா கதம்மே த்விஜகுலவிஹிதே
 ப்ரஹ்மமார்கானுஸாரே!
 தத்வே஽ஜ்ஞாதே஽விசாரே ச்ரவணமநநயோ: கிம்
 நிதித்யாஸிதவ்யம்
 க்ஷந்தவ்யோமே஽பராத: சிவ சிவ சிவ போ:
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

தவறு இழைப்பதும் அதற்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்வது
 மான குழப்பம் மிகுந்த புரிந்து கொள்ள முடியாத ஸ்மார்த
 கர்மங்கள் செய்ய இயலவில்லை. அப்படியிருக்க, அந்தணோத்
 தமர்கள் செய்யும் ப்ரஹ்மமார்கம் தழுவிய ச்ரௌத கர்மங்களில்
 எனக்கு எப்படி செய்யும் அவகாசம் உளது? அது போல் தத்வம்
 தெரியாதபோது அது பற்றி சிரவணம், மனனம் எங்ஙனம்?
 நிதித்யாஸனமும் எப்படி முடியும்? இவ்வாறு இழைத்த தவறை
 ஹேசிவனே! பொருத்தருள்வீராக!

(8)

ध्यात्वा चित्ते शिवाख्यं प्रचुरतरधनं नैव दत्तं द्विजेभ्याः
हव्यं ते लक्षसंख्यैः हंतवहवदने नार्पितं बीजमन्त्रैः ।
नो तप्तं गाङ्गतीरे व्रतजपनियमैः रुद्रजाप्यं न जप्तं
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

த்யாத்வா சித்தே சிவாக்யம் ப்ரசுரதரதனம் நைவ தத்தம்
தவிஜேப்ய:
ஹவ்யம் தேலக்ஷஸங்க்யை: ஹுதவஹவதனேநாப்பிதம்
பீஜமந்தரை:!
நோ தப்தம் காங்கதீரே வ்ரதஜப நியமை: ருத்ரஜாப்யம்
நஜப்தம்
க்ஷந்தவ்யோ மேஸபராத: சிவ சிவ சிவ போ:
ஸ்ரீ மஹாதேவசம்போ!!

மனதில் சிவத்யானத்துடன் பிராமணர்களுக்கு தனத்தை
தானம் செய்யவில்லை. பீஜமந்த்ரங்களைச் சொல்லி லக்ஷக்
கணக்கில் ஹவிஸும் அக்னியில் ஹோமம் செய்யவில்லை.
கங்கைக்கரையில் வ்ரத ஜபமுறைகளுடன் ருத்ரஜப்தம் செய்ய
வில்லை. இப்படி நான் செய்த பிழைகளைப்பொருத்தருள்வீராக.

(9)

नग्नो निःसंज्ञशुद्धस्त्रिगुणविरहितो ध्वस्तमोहान्धकारोः
नासाग्रन्यस्तदृष्टिविदितभवगुणो नैव दृष्टः कदाचित् ।
उन्मन्यावस्थया त्वां विगतगतिमतिः शंकरं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

நக்னோ நி:ஸங்கசுத்த: த்ரிகுணவிரஹிதோ
தவஸ்தமோஹாந்தகாரோ:
நாஸாக்ரந்யஸ்தத்ருஷ்டி: விதிதபவகுண: நைவ
த்ருஷ்ட: கதாசித்!
உன்மன்யாவஸ்தயா த்வாம் விகத கதிமதி: சங்கரம்
நஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோமேஸபராத: சிவ சிவ சிவ போ:
ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

சன்யாஸ நிலையில், கெட்ட சேர்க்கையும் முக்குணமும் ஒழித்து, மோஹ இருள் நீங்கி, மூக்கு நுனியில் பார்வை பதித்து சிவனை கண்டேனில்லை, கவலை கொண்டு அறிவு மழுங்கி, மங்களகரனான உம்மை மனதால் கூட எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. இந்த பிழையைப் பொருத்து அருள் புரிய வேணுமே!

(10)

स्थित्वा स्थाने सरोजे प्रणवमयमरुत्कुम्भिते सूक्ष्ममार्गे
शान्तस्वान्ते प्रलीने प्रकटितविभवे दिव्यरूपे शिवाख्ये ।
लिङ्गाग्रे ब्रह्मवाक्ये सकलतनुगतं शंकरं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

ஸ்தித்வா ஸ்தானே ஸரோஜே ப்ரணவமய
மருத்கும்பிதே ஸூக்ஷ்மமார்கே
சாந்தேஸ்வாந்தேப்ரலீனேப்ரகட்தவிபவேதிவ்யரூபே
சிவாக்யே!

லிங்காக்ரே ப்ரஹ்மவாக்யே ஸகலதனுததம் சங்கரம்
ந ஸ்மராமி

க்ஷந்தவ்யோமேஸ்பராத: சிவ சிவ சிவ போ:
ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்து, ப்ரணவ மயமான காற்றடைத்த சூக்ஷ்மமார்கத்தில் திவ்ய சிவஸ்வரூப நிலையில் மனம் ஒடுங்கி லிங்கஸந்நிதியில் அனைத்து உயிரினத்திலும் ஊடுருவி நிற்கும் ஸ்ரீ சங்கரனை நினைத்திலேன். இந்த பிழையையும் மன்னித்து அருள் பாவிக்க வேண்டுமே ஹேசிவனே!

(11)

हृद्यं वेदान्तवेद्यं हृदयसरसिजे दीप्तमुद्यत्प्रकाशं
सत्यं शान्तस्वरूपं सकलमुनिमनः पद्मषण्डैकवेद्यम् ।
जाग्रत्स्वप्ने सुषुप्तौ त्रिगुणविरहितं शंकरं न स्मरामि
क्षन्तव्यो मेऽपराधः शिव शिव शिव भोः श्रीमहादेव शंभो ॥

ஹ்ருதயம் வேதாந்த வேத்யம் ஹ்ருதயஸரஸிஜே தீப்த
முத்யத்ப்ரகாசம்
ஸத்யம் சாந்தஸ்வரூபம் ஸகலமுனிமன:
பதமஷண்டைகவேத்யம்!
ஜாக்ரத்ஸ்வப்னே ஸுஷுப்தௌ த்ரிகுண விரஹிதம்
சங்கரம் நஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோமேஃபராத: சிவ சிவ சிவ போ:
ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ!!

மனதிற்கினியவரும், வேதாந்த மொன்றாலே அறியத்
தக்கவரும், ஹ்ருதயதாமரையில் விளங்குபவரும் ஸத்ய-சாந்த
ஸ்வரூபியாயும், முனிவர் தம் மனதில் உறைபவரும், ஜாக்ரத்-
ஸ்வப்ன-ஸுஷுப்தி நிலையில் முக்குணமற்றவரும் ஆன
ஸ்ரீசங்கரனை மனதில் ஸ்மரித்திலேன். இந்த தவறை
மன்னித்தருள வேணுமே சிவ சிவ சிவ மஹாதேவ!

(12)

चन्द्रोद्भासितशेखरे स्मरहरे गङ्गाधरे शंकरे
सर्वे भूषितकण्ठकर्णविवरे नेत्रोत्थवैश्वानरे ।
दन्तित्वक्कृतसुन्दराम्बरधरे त्रैलोक्यसारे हरे
मोक्षार्थं कुरु चित्तवृत्तिममलामन्यैस्तु किं कर्मभिः ॥

சந்த்ரோத்பாஸிதசேகரே ஸ்மரஹரே கங்காதரே சங்கரே
ஸர்ப்பைப் பூஷித கண்ட கர்ணவிவரே
நேத்ரோத்தவைச்வானரே!
தந்தித்வக்ருத ஸுந்தராம்பரதரே
த்ரையலோக்யஸாரே ஹரே
மோக்ஷார்த்தம் குரு சித்த விருத்திமமலாம்
அன்யைஸ்து கிம் கர்மபி!!

சந்திரப் பிறையணிந்தவரும், மன்மதனையழித்தவரும்,
கங்கையை தாங்கியவரும், காது, கழுத்து ஆகிய இடங்களில்

ஸர்பாபரணம் அணிந்தவரும், நெற்றிக்கண்ணில் அக்னியை வைத்துள்ளவரும், யானைத்தோலாகிய அழகிய ஆடையணிந்தவரும், மூவுலகுக்கும் இன்றியமையாத செல்வமாய் திகழ்பவருமான சிவனை மோகூழ் வேண்டி ஹேமனமே சிந்திப்பாயாக, மற்றகர்மாக்கள் எதற்கு?

(13)

किं यानेन धनेन वाजिकरिभिः प्राप्तेन राज्येन किं
किं वा पुत्रकलत्रमित्रपशुभिर्वहेन गेहेन किम् ।
ज्ञात्वैतत्क्षणभङ्गुरं सपदि रे त्याज्यं मनो दूरतः
स्वात्मार्थं गुरुवाक्यतो भज भज श्रीपार्वतीवल्लभम् ॥

கிம் யானேந தனேந வாஜிகரிபி: ப்ராப்தேந ராஜ்யேந கிம்
கிம்வா புத்ர கலத்ரமித்ர பசுபி: தேஹேந கேஹேநகிம்!
ஜ்ஞாத்வைதத்க்ஷண பங்குரம் ஸபதி ரே த்யாஜ்யம்
மனோ தூரத:
ஸ்வாத்மார்த்தம் குருவாக்யதோ பஜபஜ
ஸ்ரீபார்வதீவல்லபம்!!

வாஹனம், தனம், யானை, குதிரை ஏன் ராஜ்யமே தான் கிடைத்து யாது பயன்? பிள்ளை, பெண்கள், நண்பர்கள், பசுக்கள், உடல், உறையிடம் இவைதான் இருந்து யாது பயன்? ஹேமனமே! இவை ஒரு நொடியில் அழிபவை என்றறிந்து தூரே தள்ளிவிடு. குரு வாக்யப்படி தனக்கென்று மோகூழ்தை நாடி, பார்வதீமணாளன் பரமனை சேவித்து சுகிப்பாயே!

(14)

पौरोहित्यं रजनिचरितं ग्रामणीत्वं नियोगो
माठापत्यं ह्यनृतवचनं साक्षिवादः पराज्ञम् ।
ब्रह्मद्वेषः खलजनरतिः प्राणिनां निर्दयत्वं
माभूदेवं मम पशुपते जन्मजन्मान्तरेषु ॥

பெளரோஹித்யம் ரஜனிசரிதம் க்ராமணீத்வம் நியோக:
மாடாபத்யம்ஹ்யந்ருதவசனம்ஸாக்ஷிவாத:பரான்னம்!
ப்ரஹ்மத்வேஷ: கலஜனரதி: ப்ராணிநாம் நிர்தயத்வம்
மா பூதேவம்மம பசுபதே ஜன்ம ஜன்மாந்தரேஷு!!

புரோஹிதநிலை, ராக்காவல், கிராமத்தலைமை, அதி
காரம், மடத்தின் பொறுப்பு, பொய்பேசல், சாக்ஷியாய் இருத்தல்,
பிறர் வீட்டுபோஜனம், பிராமணத்வேஷம், துஷ்டர் இணக்கம்,
உயிரினத்தின் பால் இரக்கமின்மை இவையாவும் எனக்குப்
பிறவிதோரும் இல்லாதிருக்கட்டுமே!

(15)

आयुर्श्यति पश्यतां प्रतिदिनं याति क्षयं यौवनं
प्रत्यायान्ति गताः पुनर्न दिवसाः कालो जगद्धक्षकः ।
लक्ष्मी स्तोयतरङ्गभङ्गचपला विद्युच्चलं जीवितं
तस्मान्मां शरणागतं करुणया त्वं रक्ष रक्षाधुना ॥

ஆயுர் நச்யதி பச்யதாம் ப்ரதிதினம் யாதிக்ஷயம்
யௌவனம்
ப்ரத்யாயாந்தி கதா: புனர் ந திவஸா: காலோ
ஜகத்பக்ஷக:!

லக்ஷ்மீஸ்தோய தரங்க பங்கசபலா வித்யுத்தசலம் ஜீவிதம்
தஸ்மான்மாம் சரணாகதம் கருணயாத்வம் ரக்ஷ
ரக்ஷாதுநா!!

பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும் பொழுது ஆயுள் கரைந்து
விடுகிறது. தினந்தோரும் இளமை அழிகிறது. சென்ற நாட்கள்
திரும்புவதில்லை. காலம் உலகை முழுங்கிவிடும். நீரலைபோல்
லக்ஷ்மியும் தோன்றி மறைவாள். வாழ்க்கை மின்னலென மாயும்.
ஆகவே, புகலெனப்புகுந்த என்னை கருணையுடன் காப்பாயாக!

சிவாபராதக்ஷமாபணஸ்தோத்ரம் முற்றும்